

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Testibvs. Titvlvs VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

competenti in ea citatio emanavit, & ad partem citatam pervenit: vel per eam factum fuit, quod minus ad eius notitiam perveniret. Dum tamen in citacione predicta talia sint expressa, per quae plenè possit instrui, super quibus in iudicio convenitur.

DE SEQUESTRATIONE POSSESSIONUM & FRUCTUUM.

TITVLVS VI. CAP. I.

Si super beneficio contra ipsius possessorem, qui triennio non possedit in petitorio vel possessorio una definitiva fuerit in curia, etiam si nulla fore ducatur, ipsius beneficii sequestratio per loci ordinarium fieri debet: quam impediens, vel sequestratos fructus occupans, excommunicatus est: & si est de litigantibus, cadit a iure suo, & respicienda. Ioan. And.

Idem a.

Ad compescendas litigantium malitias, definitimus, ut una contra possessorem definitiva sententia super beneficio apud sedem Apostolicam, duntaxat in petitorio vel possessorio promulgata, beneficium ipsum, etiam si dignitas, vel personatus existat, & etiam habeat animarum, à possessore huiusmodi (dum à triennio triennio pacifice antes ab eo possessum non fuerit) per loci ordinarium, apud aliquam personam idoneam sequestratur, quae plenam de ipso & debitam curam gerens, id, quod de fructibus ipsius (debitis eiusdem supportatis oneribus) superesse contigerit, illi restituat, qui finalem in causa victoriam obtinebit. Si quis autem sequestrationem huiusmodi impedire, vel fructus sequestratos quoquo modo presumpserit occupare, excommunicationis incurrat sententiam ipso facto: à qua (nisi impedimento prius amoto, & occupatis per eum fructibus restituitis) nullatenus absolvatur. Et nihilominus, si de litigantibus fuerit, à iure (quod sibi in huiusmodi beneficio, vel ad ipsum forsitan competebat eidem) hoc ipso se noverit cecidisse. Praemissis nedum circa futura, sed etiam circa per appellationem pendencia negotia observandis. Non obstantibus contra praefatam sententiam de nullitate forsan opponatur.

DE PROBATIONIBVS.

TITVLVS VII. CAP. I.

Verba literarum Apostolicarum, quibus Papa proprium saltuò narrat, plene probant, si super illis gratia vel inuito Papa fundatur. Ioan. And.

Clemens V. In Concilio Viennensi.

Literis nostris, quibus nos dignitates quaslibet seu beneficia collationi nostrae, vel sedi Apostolicae reversasse, aut resignationem beneficii alicuius recepisse, vel recipiendi potestatem alicui commisisse, vel aliquem excommunicasse, seu suspendisse, seu aliquem capellanum nostrum vel familiarem fuisse, vel alia similia, super quibus gratia, vel intentio nostra fundatur, fecisse narramus, censemus super sic narratis fidem plenariam adhibendam. Volentes ad praeterita & pendencia (etiam per appellationem) negotia hoc extendi.

DE TESTIBVS.

TITVLVS VIII. CAP. I.

Per testes Christianos convinci possunt Iudaei & Sarraceni, non ob-

a In uno manuscripta habetur. b Vid. c. commissi. de elec. in 6. not. Bart. & moderni in l. Celsus. ff. de usucap. Funt.

stantibus contrariis privilegiis Regum & Principum: quibus si manentur, subtrahitur illis Christianorum commercium. Ioan. And.

Clemens V. in concilio Viennensi.

Cum Iudaei quidam & Sarraceni (sicut accepimus) quod super civilibus aut criminalibus: convinci per Christianos non possint, se privilegiis Regum & Principum tueantur (quia id nedum iuri contrarium, sed & Christianae religioni opprobriosum est quamplurimum & adversum) Reges eisdem & Principes a in Domino exhortamur, ne concedant huiusmodi de cetero privilegia, vel servent aut servare permittant etiam jam concessa. Quod si Iudaei, aut Sarraceni privilegiis talibus uti presumpserint, Christianorum communitio eis subtrahatur, sic, quod Christiani ab eorum abstinere communitio censura ecclesiastica (si opus fuerit) compellantur.

CAP. II.

Publicatis attestacionibus, testes produci non possunt (etiam in causa appellationis) super eisdem articulis vel articulis contrariis. Ioan. And.

Idem.

Testibus rite & receptis, & eorum attestacionibus publicatis, sicut non licet super eisdem vel directio contrariis articulis alios vel eosdem testes in principali causa producere, sic non debet in appellationis causa licere. Cum non minus in appellationibus, quam in principali causa subornatio sit timenda.

DE IVREIVRANDO.

TITVLVS IX.

CAP. I.

Iuramenta, quae Romana ecclesia praestant Romani Principes, fidelitatis existunt. Ioan. And.

Clemens V. in concilio Viennensi.

Romani Principes, orthodoxae fidei professores, sanctam Romanam Ecclesiam, cuius caput est Christus Redemptor noster, ac Romanum Pontificem eiusdem Redemptoris vicarium, fervore fidei, & clara devotionis promptitudine venerantes, eidem Romano Pontifici, à quo approbationem personarum, ad imperialis celsitudinis apicem assumendae, necnon unctioem, consecrationem, & Imperii coronam accipiunt, sua submittere capita non reputant indignum, seque illi, & eidem ecclesiae, quae à Graecis Imperium transtulit in Germanos, & à qua ad certos eorum Principes ius & potestas eligendi Regem in Imperatorem postmodum promovendum pervenit, adstringere vinculo iuramenti, prout tam mos observationis antiquae, temporibus novissimis renovata, quam forma iuramenti huiusmodi sacris inserta canonibus manifestant. Dudum sane inter quondam Henricum Imperatorem, tunc Romanorum Regem, & charissimum in Christo filium nostrum Robertum Siciliae Regem, gravi discordia suscitata: Nos multis gradibusque periculis, quae exinde proventura verisimiliter timebantur, intendentes celeri & opportuno remedio obviare, quibusdam ex fratribus nostris sanc. Rom. eccl. Card. existentibus tunc in urbe pro reformanda pace, & solidanda concordia inter Reges eosdem literas nostras, & solidanda concordia inter Reges eosdem literas nostras, sub certa forma duximus destinandas: inter alia inserentes in eis, quod cum ipsi Reges eiusdem ecclesiae specialissimi filii, sibi iuramento fidelitatis, & aliis multipliciter essent adstricti, ipsius ecclesiae debeant esse promptissimi defensores:

a Qui debent Iudaeos punire: vid. l. si quis in hoc genus. C. de Episc. & cler. & gl. in ca. Iudaei. ij. de Iud. Font. b Vid. l. prim. §. ad eum adilem. ff. de adil. edict. & l. apud eum. §. Imperator. ff. de manum. c ad Imperatores.

